

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SISKU
Sisak, Ferde Hefelea 57

BROJ: S-DO-127/2024-5
Sisak, 11. studenog 2024.
ZM/LS

Obrazac 16.

Stečajnom upravitelju FRANO BAZINA
Adresa ZAGREB, ULICA GRADA VUKOVARA 284
Poslovni broj spisa St-222/2024

I. PRIJAVA TRAŽBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO PRAVOSUĐA, UPRAVE I DIGITALNE TRANSFORMACIJE, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Sisku na temelju punomoći u prilogu

OIB: 72910430276

Adresa / sjedište ZAGREB, ULICA GRADA VUKOVARA 49

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka LOVAČKA UDRUGA "VIDRA" GUŠĆE

OIB: 03497277345

Adresa / sjedište GUŠĆE, GUŠĆE 1A

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Tražbina utvrđena pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj 74.P-2959/16 od 29. studenog 2018. (pravomoćna 5. listopada 2020.)

Iznos tražbine 2.911,84 €

Republika Hrvatska, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije podnijela je FINA-i zahtjev za izravnu naplatu radi naplate potraživanja utvrđenog pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj 74.P-2959/16 od 29. studenog 2018. (pravomoćna 5. listopada 2020.) koje se odnosilo na troškove

parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.981,68 eura te je navedeni iznos djelomično naplaćen u iznosu od 2.076,92 eura (glavnica + kamate).

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)
 - pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj 74.P-2959/16 od 29. studenog 2018. (pravomoćna 5. listopada 2020.)
 - specifikacija izvršenja osnove za plaćanje P-2959/16 FINA-e od 5. rujna 2024.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA/NE za iznos 2.911,84 €

Naziv ovršne isprave pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj 74.P-2959/16 od 29. studenog 2018. (pravomoćna 5. listopada 2020.)

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava _____

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)

Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnika dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava _____

Predmet izlučnog prava _____

Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

ZAMJENICA
 ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

Zrinka Matošević

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SISKU -- 2

Primljeno	15-06-2021
Broj P-20-9/16-49	

74. P-2959/16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA
I
RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu mr. sc. Maji Josipović, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Sisku, protiv tuženika Lovačka udruga "VIDRA", Gušće, Gušće 1a, OIB: 03497277345, kojeg zastupa punomoćnik Željko Stanković, odvjetnik iz Siska, Ante Starčevića 40/I, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 31. listopada 2018. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 29. studenog 2018.,

presudio je:

I/ Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 321.385,27 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom na iznose:

- 262.500,00 kn od 25. prosinca 2015. do isplate
- 18.324,30 kn od 02. ožujka 2014. do isplate
- 18.324,30 kn od 01. listopada 2014. do isplate
- 18.324,30 kn od 02. ožujka 2015. do isplate
- 3.404,27 kn od 09. travnja 2014. do isplate
- 508,10 kn od 17. svibnja 2014. do isplate

s pripadajućom zateznom kamatom do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, a od 01. kolovoza 2015. do namirenja po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena.

II/ Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 30.000,00 kn sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena tekućom od 29. studenog 2018. pa do isplate.

IV/ Odbija se tužitelj djelomično sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznos od 5.000,00 kuna zajedno sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi naveo kako su tužitelj i tuženik dana 31. listopada 2016. sklopili Ugovor broj 200 o koncesiji prava lova na državnom otvorenom lovištu broj: III/10 - GUŠĆE. Navedeni Ugovor sklopljen je na rok od 30 godina (do 31. ožujka 2029.) uz godišnju naknadu

za lovnu godinu od 60.000,00 kuna. Dana 10. studenog 2011. davatelj koncesije i koncesionar sklopili su aneksa Ugovora broj 200, a kojim je određena godišnja naknada za lovnu godinu u iznosu od 36.648,60 kuna koja se uplaćuje dva puta godišnje i to 01. ožujka 50% godišnje naknade za iduću lovnu godinu, a preostali iznos zaključno do 30. rujna tekuće lovne godine. Inspekcijskim nadzorom gospodarenja državnim otvorenim lovištem broj III/10 GUSČE obavljenog 21.05.2009. viši državni lovni inspektor tadašnjeg Ministarstva regionalnog razvoja, šumarstva i vodnog gospodarstva utvrdio je kako tuženik nije provodio lovno-gospodarsku osnovu čime je postupao protivno odredbama Zakon o lovstvu (Narodne novine 140/07, 75/09 i 153/09 dalje u tekstu ZL) i protivno ranije navedeno ugovoru. Ministarstvo poljoprivrede je 01. listopada 2013. raskinulo Ugovor broj 200 o koncesiji prava lova u državnom otvorenom lovištu temeljem čl. 26. st. 1. toč. 1. i 6. Zakona o lovstvu te odredbi točke X st. 1. podtočke 4. i 7. Ugovora. Zbog raskida Ugovora na temeljem odredbe čl. 15. st. 2. Zaklona o lovstvu, Ministarstvo poljoprivrede je Hrvatskom lovačkom savezu s osnove izvršavanja mjera uzgoja i zaštite divljači u predmetnom državnom otvorenom lovištu za razdoblje od rujna 2014. do listopada 2015. uplatilo iznos od 210.000,00 kuna koji uvećan za PDV iznosi 262.500,00 kn. Također povodom prijedloga tuženika, Općinski građanski sud u Zagrebu donio je rješenje broj Ovr-3466/13 od 27. ožujka 2014. kojim se određuje privremena mjera tako da se ovdje tužitelju zabranjuje poduzimanje radnje raspisa i objave natječaja za Državno otvoreno lovište III/10 Gušće koje je rješenje povodom žalbe ovdje tužitelja ukinuto rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-485/15 od 05. svibnja 2015. Tuženik je potom podneskom od 15. srpnja 2015. povukao prijedlog. Nadalje, tuženik je protiv ovdje tužitelja podnio Trgovačkom sudu u Zagrebu prijedlog radi osiguranja nenovčane tražbine određivanjem privremene mjere zabrane tužitelju poduzimanja radnji koje mogu nanijeti štetu tuženiku te zabrana da se provedu promjene na stvarima na koje je upravljena tražbina. Trgovački sud u Zagrebu donio je rješenje broj R1-230/2015 od 04. rujna 2015. kojim se odbija kao neosnovan prijedlog za određivanje privremene mjere, a isto rješenje povodom žalbe potvrđeno je rješenjem VTS-a RH broj Pž-6899/2015 od 29. rujna 2015. godine. Zbog ovakvog postupanja tuženika, tužitelj je donio odluku 07. travnja 2014. o poništenju dijela javnog natječaja za davanje državnog lovišta u zakup koji se odnosi na Državno otvoreno lovište broj: III/10-Gušće. Javni natječaj za davanje državnih lovišta u zakup objavljen je u Narodnim novinama 40 od 28. ožujka 2014. za koju objavu je Ministarstvo poljoprivrede platilo iznos od 3.404,27 kn, a poništenje dijela javnog natječaja objavljeno je u Narodnim novinama broj 56 od 07. svibnja 2014. za koju objavu je tužitelj platio iznos od 508,10 kn. Tužitelj se obratio tuženiku za mirno rješenje spora, no do mirnog rješenja spora nije došlo, slijedom čega ovdje potražuje štetu koja mu je nastala.

Tuženik u odgovoru na tužbu je naveo kako su doista stranke sklopile 30.10.2006. Ugovor broj 200 o koncesiji prava lova u državnom lovištu broj III/100 "Gušće", a temeljem kojeg Ugovora je tuženik preuzeo prava i obveze ovlaštenika prava lova. Napomenuo je da se tuženik kao koncesionar pridržavao u cijelosti Ugovorom preuzetih obaveza, a osobito vodeći računa da ne dođe do okolnosti koje sukladno članku X. Ugovora predviđaju jednostrani raskid davatelja lovozakupa. Dana 21. svibnja 2009. proveden je inspekcijski nadzor kojim je utvrđeno kako je tuženik počinio određene prekršaje u svezi neizvršavanjem lovno-gospodarske osnove te je inspektor podnio prekršajnu prijavu. Prekršajni postupak se vodio pred Prekršajnim sudom u Sisku pod poslovnim brojem Pp 10 G-889/10 u kojem je donesena presuda gdje je tuženik za tri navodna prekršaja oslobođen, a za četvrti proglašen krivim, no međutim pobijana presuda ukinuta je presudom Visokog prekršajnog suda poslovni broj Gž-3111/13 te je optužba odbijena. Napominje da je Ministarstvo poljoprivrede raskinuo Ugovor o koncesiji te da je upravo prvostupanjska presuda Prekršajnog suda uzeta kao osnova za raskid, no kako je ista naknadno ukinuta tako prvostupanjska presuda ne predstavlja valjani pravni osnov za raskid Ugovora jer prekršaji ne postoje, a samim time ne postoje niti povreda bilo kojeg članka Ugovora niti osnova za raskid istog. Istaknuo je kako je Ustavni sud RH 09. veljače 2016. donio odluku kojom proglašava članak 30. stavak 4. Zakona o lovstvu

neustavnim, a koji članak je predviđao produljene ugovora na zahtjev lovozakupnika za isto razdoblje uz prethodnu suglasnost Ministarstva ako u proteklom razdoblju nisu podneseni optužni prijedlozi za prekršaje. Tuženik napominje da do raskida Ugovora ne bi došlo da nije bilo prijave inspektora. Isto tako tuženik je naveo da je točno kako je tužitelj povjerio Hrvatskom lovačkom savezu Zagreb izvršavanje mjera uzgoja i zaštite divljači u predmetnom Državnom otvorenom lovištu. Tuženik smatra kako s obzirom na činjenicu da je tužitelj s tuženikom neopravdano raskinuo Ugovor da bi tada eventualno šteta koja bi mu nastala povodom toga bila isključivom krivnjom samog tužitelja. Naime da tužitelj nije raskinuo Ugovor s tuženikom na osnovu prekršajne prijave, a za prekršaj koji se nije dogodio tužitelj ne bi morao poništiti dio javnog natječaja i objavljivati novi te samim time ne bi imao nepotrebni trošak. Napomenuo je da je zapravo postupanjem tužitelja nanesena šteta tuženiku i povrijeđeno njegovo ustavno pravo u smislu članka 4. Ustava RH.

Tužitelj se očitovao na navode tuženika navodeći kako je zbog postupanja tuženika tužitelj na predmetnom državnom otvorenom lovištu sklopio Ugovor broj 487 o zakupu prava lova s lovozakupnikom "ZEC" Plešivica tek 20. ožujka 2016. te da od tuženika potražuje naknadu štete s osnova godišnje naknade za lovnu godinu i to za 2014. i polovinu 2015., a koja se podmiruje u polugodišnjim iznosima od 18.324,30 kn. Napomenuo je kako je sukladno inspekcijskom nadzoru gospodarenja predmetnim državnim otvorenim lovištem utvrđeno kako tuženik nije provodio lovno-gospodarsku osnovu čime je postupao protivno odredbama Zakona o lovstvu. Sukladno odredbama Zakona o lovstvu tužitelj je ovlašten zabraniti lov pojedine vrste divljači radi zaštite zdravlja ljudi i stoke, zaštite njezinog brojnog stanja, pojave kemijskog, biološkog ili radiološkog zagađivanja te otklanjanja posljedica ratnog djelovanja i razaranja. Ističe da je tužitelj raskinuo s tuženikom Ugovor temeljem odredbi članka 26. stavak 1. točka 1. i 6. Zakona o lovstvu i odredbi točke X. stavak 1. točka 4. i 7. Ugovora. Napominje da tuženik nije provodio lov na divljač zec obični, a prema važećem Pravilniku o sadržaju, načinu izrade i postupku donošenja, odnosno odobravanja lovno-gospodarske osnove, programa uzgoja divljači i programa zaštite divljači (Narodne novine 40/06, 92/08 i 39/11, dalje u tekstu: Pravilnik) bilo je propisano da se od smjernica budućeg gospodarenja ne smije odstupati od planiranog više od 25% kod krupne divljači, 35% kod sitne divljači. Postupanje izvan navedenih odstupanja uzrokuje reviziju lovno-gospodarske osnove u skladu s odredbama članka 48. stavak 1. ZL koju tuženik kao lovoovlaštenik nije napravio (VS RH Rev-212/11). Prema programu tuženika s kojim je sudjelovao na natječaju za koncesiju prava lova na predmetnom lovištu tuženik se obvezao, kasnije sklapanjem Ugovora, ispuštati deset grla zeca običnog svake godine. Uvidom u informacijski sustav "Središnja lovna evidencija" Ministarstva poljoprivrede za razdoblje od 2006. do 2009. utvrđeno je da nije ispušteno ni jedno grlo zeca običnog. Također se poziva na odredbu članka 368. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 63/08, 134/09, 94/13 i 78/15) kojom je određeno da se raskidom ugovor obje strane oslobodene svojih obveza osim obveze na naknadu štete.

Tuženik se u daljnjem tijeku postupka očitovao navodeći kako je raskid Ugovora bio neopravdan i neosnovan te da je svaka izgubljena dobit kao i trošak koji je pri tome nastao tužitelju, njegova krivica. Naveo je da je netočno kako tuženik nije provodio lovno-gospodarsku osnovu te da bi postupao protivno odredbama ZL-a. Napomenuo je da nije točno da je tužitelj raskinuo predmetni ugovor na temelju odredbe članka 26. stavak 1. točka 1. i 6. ZL-a i odredbe točke X. stavak 1. točka 1., 4. i 7. Ugovora već da je jedini razlog podnošenje optužnog prijedloga odnosno vođenje prekršajnog postupka.

U tijeku postupka sud je izvršio uvid u dokaze koji prileže spisu i to presliku Ugovora broj 200 s mišljenjima i aneksom (list 3-8 spisa), presliku dopisa od 01.10.2013. (list 9-10 spisa), presliku rješenja od 18.02.2014. (list 11 spisa), presliku računa (list 12 spisa), presliku rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu Ovr-3466/13 (list 13 spisa), presliku rješenja Županijskog suda u Zagrebu Gž Ovr-485/15 (list 14 spisa), presliku podneska od 15.07.2015. (list 15 spisa), presliku rješenja VTS RH od 29.09.2015. (list 16-17 spisa), presliku

Poništavanja dijela javnog natječaja (list 18-21 spisa), presliku Odluke o poništenju dijela javnog natječaja za davanje državnog lovišta u zakup (list 22 spisa), presliku računa (list 23-24 spisa), presliku Prekršajnog suda u Sisku Pp 10 Gr-889/10 (list 30-36 spisa), preslika presude VPS RH Gz-3111/13 (list 37-38 spisa), presliku novinskih članaka (list 39-43 spisa), presliku Odluke Ustavnog suda RH U-I-36/6/2015 (list 44-53 spisa), presliku Odluke Ustavnog suda RH U-I-442/2016 (list 54-60 spisa), presliku Očitovanja od 16.09.2016. (list 61-65 spisa), presliku Ugovora broj 487 s mišljenjem (list 69-71 spisa), presliku zapisnika (list 72-75 spisa), sudska praksa (list 76-79, 90 spisa), presliku ponude (list 80-82 spisa), presliku zahtjeva za mirno rješenje spora (list 88-89 spisa), izvršio uvid u spis Ministarstva poljoprivrede (list 99-306 spisa), proveo je dokaz saslušanjem svjedoka Mato Lukšić (list 317-318 spisa), Joso Martinović (list 318 spisa), Franjo Plut (list 318 spisa), Željko Vuketić (list 319 spisa), Ivica Jelić (list 319 spisa), Darko Abramović (list 319 spisa) te je zakonskog zastupnika tuženika Dario Vuketić (list 322 spisa).

Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika provođenja očevida na licu mjesta kako bi se utvrdilo da je tuženik izvršavao svoju lovno-gospodarsku obvezu iz razloga što je prema mišljenju suda nemoguće utvrditi činjenicu kako je tuženik izvršavao svoju lovno-gospodarsku obvezu do 01. listopada 2013., zbog proteka vremena, a posebice iz razloga što je u međuvremenu u predmetno lovište došao novi lovozakupnik koji izvršava svoju gospodarsko lovnu osnovu pa bi izvođenjem tog dokaznog prijedloga došlo do nepotrebnog troška i odugovlačenja postupka, a njime se ne bi utvrdile odlučne činjenice za ovaj postupak.

Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 57/11 i 25/13, dalje: ZPP), ovaj sud došao je do uvjerenja da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

Tužbenim zahtjevom tužitelj potražuje naknadu štete u iznosu od 321.385,27 kuna sa zakonskom-zateznom kamatom:

Članak 1045. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 dalje u tekstu ZOO) propisuje da je onaj tko drugome prouzroči štetu dužan naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Prema čl. 1046. ZOO-a šteta je umanjene nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

Uvidom u Ugovor broj 200 razvidno je da su ga 31.10.2006. sklopili tužitelj, kao davatelj koncesije, i tuženik, kao koncesionar, a vezano za pravo na lovištu u vlasništvu države broj III/10 -"Gušće" i to za razdoblje od 01. kolovoza 1999. do 31. ožujka 2029. Ugovoreno je kako godišnja naknada za lovnu godinu iznosi 60.000,00 kn te da se ista uplaćuje dva puta godišnje i to 01. ožujka 50% i 30. rujna preostalih 50%.

Odredbom članka X. Ugovora stranke su ugovorile kako davatelj koncesije može i prije isteka vremena koncesije prava lova raskinuti Ugovor bez otkaznog roka i to u nekoliko slučajeva, a između ostalog ako koncesionar ne provodi mjere i radnje utvrđene propisima o lovstvu (točka 4.), ako jedan ili više članova koncesionara i osobe kojima je koncesionar omogućio lov u lovištu počine radnje iz članka 96. stavka 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12. i 14. ZL-a te ako počine radnje iz čl. 97. st. 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 7. i 8. ZL-a (točka 7) i to bez obzira na vođenje prekršajnog postupka i njegov ishod.

Uvidom u Aneks Ugovora broj 200 od 10.11.2011. razvidno je da su stranke ugovorile kako godišnja naknada za lovnu godinu iznosi 36.648,60 kn te da je smanjeni iznos godišnje naknade na snazi do ukidanja zabrane lova Ministarstva kulture na svu pernatu divljač osim na fazana.

Iz Dopisa od 01. listopada 2013. razvidno je da je tužitelj obavijestio tuženika kako je dana 21. svibnja 2009. obavljen inspekcijski nadzor gospodarenja državnim otvorenim lovištem broj: III/10-Gušće te da je utvrđeno kako koncesionar nije izvršio provedbu propisa lovno-gospodarske osnove odnosno nije izvršio propisani odstrjel vrste sitne divljači zeca, što mu je bila obveza, da je odstrijeljeno muško grlo jelena obično temeljem dopuštenja za lov na

svinju divlju, da je odstrijeljeno žensko grlo jelena obično-tele temeljem dopuštenja za lov na svinju divlju, sme obične i fazana kao i da je odstrijeljeno žensko grlo jelena obično-košuta temeljem dopuštenja za lov na svinju divlju, košutu i teleta jelena običnog, patke divlje i fazana.

Iz rješenja Ministarstva poljoprivrede od 18.02.2014. razvidno je kako je tužitelj povjerio Hrvatskom lovačkom savezu izvršavanje mjera uzgoja i zaštite divljači u predmetnom državnom otvorenom lovištu i to od dana preuzimanja predmetnog rješenja do stjecanja prava lova u lovištu u skladu s odredbama Zakona o lovstvu. Za izvršavanja tih mjera Hrvatskom lovačkom savezu pripada mjesečna naknada u visini do 15.000,00 kn koja će se podmiriti po ispostavljenj fakturi te izvješću o izvršavanju mjera i o utrošenim sredstvima za protekli mjesec.

Uvidom u račun broj 3392/1/1 razvidno je da ga je Hrvatski lovački savez ispostavio tužitelju između ostalog za provođenje mjera uzgoja i zaštite divljači u predmetnom državnom otvorenom lovištu po cijeno od 15.000,00 kn mjesečno i to za 14 mjeseci odnosno u ukupnom iznosu od 210.000,00 kn (bez PDV-a).

Uvidom u Ugovor broj 487 razvidno je da su ga 20. ožujka 2016. tužitelj, kao davatelj koncesije, i Lovачka udruga "ZEC", kao koncesionar, a vezano za pravo na lovištu u vlasništvu države broj III/10 -"Gušće" i to za razdoblje od 01. travnja 2016. do 31. ožujka 2026.

Iz rješenja Općinskog građanskog suda Ovr-3466/13 od 27. ožujka 2014. utvrđeno je kako je određena privremena mjera osiguranja nenovčane tražbine tuženika na način da se ovdje tužitelju zabranjuje poduzimanje radnje raspisa i objave natječaja za Državno otvoreno lovište III/100 Gušće te se zabranjuje da se provedu promjene na stvarima na koje je upravljena tražbina uz upis te zabrane u Središnjoj lovnoj evidenciji Ministarstva poljoprivrede RH kao i zabrana naplate Garancije br. G/224/12 izdane od OTP BANKE d.d. Ranije navedeno rješenje ukinuto je rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovnog broja Gž Ovr-485/15 od 05.05.2015. te je predmet vraćen na ponovni postupak, dok je podneskom od 15.07.2015. ovdje tuženik povukao prijedlog radi osiguranja.

Iz Rješenja VTS RH poslovni broj Pž-6899/15 od 29.09.2015. razvidno je da je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-230/15 od 04.09.2015., s kojim je odbijen prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine ovdje tuženik s istim sadržajem.

Iz Odluke od 07. travnja 2014. razvidno je da je ovdje tužitelj poništio dio javnog natječaja za davanje državnih lovišta u zakup i to za predmetno državno otvoreno lovište, dok je iz ispisa iz Narodnih novina razvidno kako je to objavljeno u Narodnim novinama.

Uvidom u račune (list 23-24 spisa) razvidno je da su Narodne novine izdale iste račune tužitelju radi objavljivanja oglasa za nadmetanje br. 400215 u NN 40 od 28.03.2014. i radi objavljivanja oglasa za službene objave broj 400266 u NN 56 od 07.05.2014.

Iz Presude Prekršajnog suda u Sisku Pp 10 G-889/10 od 28.03.2013. razvidno je da su ovdje tuženik i Joso Martinović proglašeni krivim jer nisu dana 21. svibnja 2009 u državnom otvorenom lovištu broj III/10 Gušće provodili lovno-gospodarsku osnovu na način da u lovnoj godini 2008/2009 nisu izvršili propisani odstrjel glavne vrste sitne divljači zeca običnog u količini 22 komada, dok je presudom VPS RH poslovni broj Gž-3111/13 od 01.08.2013. utvrđeno kako je preinačena presuda te je odbijena optužba.

Iz Odluke Ustavnog suda U-I-3676/2015 utvrđeno je kako je Ustavni sud RH ukinuo članak 30. st. 4. ZL-a u dijelu u kojem glasi: "ako u proteklom razdoblju nisu podneseni optužni prijedlozi za prekršaje iz čl. 96. stavka 1. točke 1., 2., 3., 5., 7., 9., 10., 11., 13. i 14. te čl. 97. st. 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i čl. 98. st. 1. točka 6., 7., 10., 11., 12. i 13. ZL-a.

Iz Odluke Ustavnog suda U-I-442/2016 utvrđeno je kako je Ustavni sud RH ukinuo članak 39. st. 2. ZL-a u dijelu u kojem glasi: "ako u proteklom razdoblju nisu podneseni optužni prijedlozi za prekršaje iz čl. 96. stavka 1. točke 1., 2., 3., 5., 7., 9., 10., 11., 13. i 14. te čl. 97. st. 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i čl. 98. st. 1. točka 6., 7., 10., 11., 12. i 13. ZL-a.

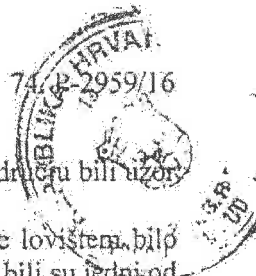
Uvidom u Zapisnik Ministarstva regionalnog razvoja, šumarstva i vodnoga gospodarstva, Uprava za lovstvo, Sektor lovne inspekcije, Odjel državne lovne inspekcije, Odsjek nadzora gospodarenja lovištima od 21. svibnja 2009. utvrđeno je kako je na državnom lovištu III/10 Gušće izvršen inspekcijski nadzor gospodarenja lovištem uz pregled poslovne dokumentacije. Istim je utvrđeno kako nije izvršen odstrel zeca običnog 2008/2009.

U svojem iskazu svjedok Mato Lukšić u kratkom je naveo kako je on voditelj službe lovne inspekcije u Ministarstvu poljoprivrede te da obavlja inspekcijske nadzore u lovištima. Tijekom 2009. izvršio je inspekcijski nadzor vezano za Lovačko društvo Vidra. Pri tom inspekcijskom nadzoru je utvrdio niz nepravilnosti koje su se dogodile prilikom vršenja odstrela divljači. Naime lovačko društvo prilikom lova je dužno izdati dopuštenje u kojem je jasno napisano tko je ovlašten vršiti odstrel i što se smije odstreliti. Kada završi lov lovačko društvo je dužno napisati i zapisnik vezano za to što se odstrelilo i tko je vršio odstrel. On je prilikom pregleda dokumentacije pri vršenja konkretnog inspekcijskog nadzora iz 2009. utvrdio nesuglasnost u dokumentaciji. Bilo je slučaj gdje je dopuštenje bilo izdano za odstrel divljači i to divlje svinje, no usporedbom zapisnika u kojem se navodi to dopuštenje utvrđeno je da je po tom dopuštenju izvršen odstrel jelena. Također je u jednom slučaju utvrdio da je dopuštenje izdano za jednu osobu, no usporedbom tog dopuštenja sa zapisnikom u kojem je naveden broj dopuštenja utvrdio je da je odstrel izvršila sasvim druga osoba. Takav način odstrela zapravo je neovlašteni odstrel i takav odstrel je suprotan Zakonu. On je utvrdio 5 ili 6 takovih situacija i samo za tri je pisao optužni prijedlog. Također je utvrdio da u tom lovištu nije provedena provedba lovnu gospodarstv o znovo na valjan način jer je sukladno članku 46. Zakona o lovstvu postojala obaveza lovačkog društva da se vrši odstrel glavne vrste sitne divljači-zec obični. Ta obaveza postojala je i u Ugovoru o koncesiji. On je prilikom inspekcijskog nadzora utvrdio da se nije vršila ta obaveza za odstrel zeca. To je veliki propust. Pojasnio je da se lovačko područje osniva za glavne vrste divljači te postoji dužnost da se oni čuvaju i vrši odstrel. Propisano je koliki broj jedinki određene glavne vrste divljači mora postojati u tom lovištu te se omogućava određeno odstupanje od tog broja, a također je propisan i koliko broj odstrela divljači se mora tijekom godine izvršiti. Za glavnu vrstu sitne divljači – zec obični propisana je obaveza odstrela za svaku godinu te postojala je mogućnost odstupanja od 35% od planiranog odstrela. U ovom konkretnom slučaju on je prilikom inspekcijskog nadzora utvrdio kako Lovačko društvo Vidra nije izvršio niti jedan odstrel zečeva kako te godine tako niti svih godina do tada. Prilikom provođenja inspekcijskog nadzora se uvijek sastavlja zapisnik i tako je bilo i u ovom slučaju. Taj je zapisnik nakon što je sastavljen, potpisao on. Pročitao je zapisnik prisutnim djelatnicima iz Lovačkog društva te su i oni potpisali zapisnik i nisu imali nikakvih primjedbi na zapisnik. On im je tom prilikom također rekao da će temeljem tog nadzora biti podnesen optužni prijedlog. Prilikom njegovog nadzora djelatnici lovnog društva su doista pokušali sebe opravdati navodeći da smatraju da oni mogu procijeniti ne vršiti odstrel običnih zečeva, no napomenuo je da na tako nešto po zakonskog regulativi nisu bili ovlašteni. Naime postoji mogućnost da ukoliko nema dovoljno zečeva da se tada od strane lovačkog društva traži od Ministarstva da se donese rješenje o zabrani lova za tu vrstu divljači. Ukoliko doista na tom lovačkom području nije bilo dovoljno zečeva lovačko društvo je bilo obavezno po zakonu zatražiti tu zabranu lova za običnog zeca, no međutim on je utvrdio da ranijih godina to nisu tražili i isto tako nisu vršili odstrel. Također postoji mogućnost da lovačko društvo za tekuću godinu u kojoj se vrši inspekcijski nadzor to zatraži od inspektora koji ga vrši, a također to može tražiti i prije inspekcijskog nadzora na način da pozove inspekcijskog nadzora u kontrolu njegovih tvrdnji i tada inspektor na licu mjesta donosi usmeno rješenje koje se upisuje u zapisnik. Tek u tom slučaju lovno društvo je oslobođen obveze vršiti odstrel divljači. Napomenuo je da on optužni prijedlog nije podnosio radi nevršenja odstrela glavne sitne divljači obični zec za tekuću godinu već za raniju godinu. Lovno društvo je dužno uzgajati određenu divljač u propisanom broju, a koja je određena za to lovište kao glavna divljač te ako imaju mogućnost kada postoji manjak da tu vrstu divljači i uvezu odnosno nabave i dostave u lovište. Ukoliko je veliko kritično stanje

postoji mogućnost da se od Ministarstva zatraži da se izmijeni rješenje i da se takva vrsta divljači ne vodi kao glavna divljač u tom lovištu nego kao sporedna slijedom čega se i obaveza lovačkog društva mijenja u odnosu na tu divljač jer su oni u tom slučaju dužni održavati tu divljač na optimalnom broju. Napomenuo je da za ovo lovište nije utvrđeno da nema manjak broju u odnosu na glavnu divljač obični zec. Potvrdio je da je zapisnik koji se nalazi u spisu na listu broj 72-75 upravo zapisnik vezan za nadzor koji je obavio 2009. Podaci za zeca običnog na strana 3 su podaci koji se odnose na jednu lovnu godinu koja je započela 01.04.2008. a završila 31.03.2009. godine. U njemu su točno navedena količina koliko običnog zeca treba biti po planu, a koliko ih je ostvareno. Razvidno je da je ostvaren manji broj od planiranog. Prema zakonskoj regulativi se tolerira odstupanje od 25% manje od planiranog broja za određenu divljač pa isto tako i za ovdje običnog zeca. On je, nadalje, utvrdio da odstrel nije obavljen. Rekli su mu da je bila poplava tijekom 2008. i on je to uzeo u obzir, no međutim valja napomenuti da Lovачko društvo nije poduzelo zakonsku obvezu koja se odnosi na to da se traži zabrana lova običnog zeca ili da se poduzmu mjere unošenja novih jedinki običnog zeca u lovište. Oni su smatrali iz Lovачkog društva da su oni sami ovlašteni u ovom slučaju odlučili ne vršiti odstrel. Napomenuo je da su u 10 godina oni na taj način postupali i rekli su da nisu znali da trebaju tražiti od Ministarstva zabranu lova ili uvođenje novih jedinki. Sukladno zakonskim odredbama kada se na lovištu tijekom 2 godine utvrdi da nema dovoljan broj jedinki određene divljači postoji zakonska obveza lovačkog društva da zatraži reviziju lovno gospodarske osnove kako bi se utvrdilo novo stanje vezano za tu određenu vrstu divljači te se na taj način onda utvrđuje nova obveza lovačkog društva u odnosu na tu divljač. Svako lovačko društvo mora imati zaposlenu stručnu osobu pa je tako i za ovo lovište Gušće Lovачko društvo Vidra imala pod ugovorom stručnu osobu Darka Abramovića. On je bio prisutan prilikom obavljanja inspeksijskog nadzora. Nakon što je obavio inspeksijski nadzor i nakon što je podnio optužni prijedlog on je predao Ministarstvu poljoprivrede Uprava šumarstva i lovstva Sektor lovstva obavijest o utvrđenoj nepravilnosti u tom lovištu te ih je obavijestio da je podnio optužni prijedlog. Oni su donosili odluku da se raskida ugovor, a to inače nije u njegovoj nadležnosti.

U svojem iskazu svjedok Joso Martinović je naveo kako je u lovačkom društvu Vidra član, a da je dvije-tri godine bio predsjednik. Lovište su uredno održavali i imali su stručnu osobu radi sprovođenja lovno gospodarske osnove. Sve su uredno plaćali Ministarstvu vezano za tu koncesiju. Jednom prilikom je bio inspeksijski nadzor gdje je utvrđena nepravilnost u papirologiji. Lovачka udruga nikada nije bila prekršajno kažnjavana. Raskid ugovora o koncesiji dogodio se zbog zeca i oni su tu odluku o raskidu zaprimili 06. prosinca, ali sada se ne sjećam koje godine. On je u vrijeme nadzora bio predsjednik udruge, no poslije toga zbog bolesti više nije bio i nakon inspeksijskog nadzora misli da se možda mijenjala lovno gospodarska osnova, ali ne može sa sto posto sigurnošću reći. On je kao predsjednik udruge kontrolirao papirologiju, no međutim imali su stručnu osobu koja je vodila brigu o papirologiju te ju ispunjavala. Danas po zakonskim odredbama je i ta stručna osoba odgovorna dok u ono vrijeme nije bila, nego je bilo samo lovačko društvo. Stručne osobe su te koje znaju koliko broja određenih jedinki divljači treba biti u lovištu. Isto tako tijekom 2008. i 2009. godine bile su poplave zbog čega je bio manji broj zečeva u lovištu. Preživjele zečeve nakon poplave pojela su druge životinje. Nakon tih poplava nije bilo mogućnosti odstreliti broj koji je propisan za odstrel običnog zeca.

U svojem iskazu Franjo Plut je naveo da nema nikakvih saznanja vezano za upravljanje lovištem Gušća od strane Lovачkog društva Vidra. Zna da je ugovor između Lovачkog društva i Ministarstva raskinut 06.12.2013. godine kada je donesena odluka o raskidu, a to je bila posljedica provedenog inspeksijskog nadzora u kojem je utvrđena nepravilnost u vođenju papira i knjiga. Nakon što su primili odluku o raskidu Ministarstvo nije se napravio zapisnik o primopredaji lovišta. Taj zapisnik se trebao napraviti, ali se to odgađalo i primopredaja nije napravljena. Vezano za obveze prema Ministarstvu, Vidra je

uredno izvršavala svoje obaveze i nije ostala dužna niti lipu. Oni su na tom području bili uzor lovačkog društva.

U svojem iskazu svjedok Željko Vuketić je naveo kako je upravljanje lovištem bilo bez prijekorne. Oni su sve financijske obaveze obavljali i sve su plaćali u roku i bili su jedni od boljih lovačkih društva. Imali su sve lovne objekte napravljene, čeke, hranilišta i sve što se tražilo. U tom lovištu bio je problem sa zečevima što je utvrđeno inspeksijskim nadzorom. Te godine su imali veliku poplavu i inače imaju poplave u lovištu i 70% lovišta je bilo poplavljeno. Usljed toga im je Ministarstvo raskinulo ugovor i oni su obavijest o tome dobili 06.12. Čini mu se da je Ministarstvo dalo raskid 01. listopada, no međutim njih su obavijestili tek 6.12. i nisu izvršili s njima primopredaju lovišta. Vezano za odstrel zečeva naveo je da nitko od njih nije donio odluku da se zečevi zbog poplava neće odstreljivati. U takvim uvjetima oni u čamcima idu spašavati životinje. O lovno gospodarskoj osnovi brigu je vodio gospodin Abramović. On je bio provoditelj lovno gospodarske osnove. Vezano za pisanje dopuštenja za vršenje odstrela naveo je da je to pisao on i predsjednik lovačkog društva. Ne zna zašto su oni tek obaviješteni o raskidu 06.12.2013. godine kao i zašto nije održana primopredaja nakon raskida ugovora, ali može pretpostaviti da je netko očito imao pik na njihovo lovište. Na istu tu foru su ljudi do njih ostali bez lovišta.

U svojem iskazu svjedok Ivica Jelić naveo je kako je u lovištu Gušće u jednom periodu bilo lovačko društvo Vidra koje je uredno obavljalo sve svoje obaveze kako vezano za hranjenje životinja, održavanja čeka, hranilišta i slično. U jednom trenutku Mato Lukšić je došao u inspekciju i utvrdio je da nije izvršen odstrel zeca. Oni odstrel zeca nisu izvršili jer su bile poplave i dosta zečeva je pomrlo u tim poplavama. Mato Lukšić je vidio njihovu grešku. Za raskid ne zna ništa jer je ubrzo nakon toga izašao iz lovačkog društva. Da su oni nakon poplave izvršili još odstrel zeca tamo u tom lovištu više nitko ne bi mogao vidjeti zečeve. U lov se ne ide kad je lovište pod poplavom. Upoznat je s lovno gospodarskom osnovom i obavezama po njoj i zna da treba vršiti odstrel kako zeca tako i druge divljači. On je osobnog mišljenja da se tih obaveza treba pridržavati, no napomenuo je da kad dođe do poplava da se tada divljač povlači do kuća i on ju onda prihranjuje, no nakon toga bi trebao ići vršiti odstrel. Nije imalo nikakvog smisla vršiti odstrel zeca nakon poplave. Prilikom tih poplava su napravljene nove pumpe kako ne bi došlo do poplave Siska, no to je dovelo do toga da u Lonjskom polju u roku od 1 sata voda poraste za jedan metar.

U svojem iskazu Darko Abramović je naveo kako je u lovištu Gušće lovačka udruga Vidra zakupila lovište te su tamo po njegovom saznanju gospodarili kako znali i umjeli. On je u tom lovištu vodio lovno gospodarsku osnovu, no ne od početka. Čini mu se da je došao 2008. godine i bio je 2009. kad je bio nadzor, a iza toga je otišao, ali se ne sjeća kada. Prilikom nadzora 2009. inspektor Lukšić je utvrdio nepravilnosti kod odstrela jelena koliko on zna. Vezano za raskid ugovora nema direktnih saznanja već zna samo iz lovački kuloara. On je bio odgovorna osoba za provođenje lovno gospodarske osnove. Njegov ugovor sa lovačkim društvom raskinut jer su mu oni rekli da su našli nekog drugog. On je potpisao zapisnik inspeksijskog nadzora i na njega nije imao primjedbe. Oni su inspektora upozorili na poplave. Kada je on došao u ovo lovačko društvo kao odgovorna osoba upozorio je lovačko društvo da nije vršen odstrel zeca tijekom ranijih godina i rekao im je da trebaju napraviti reviziju lovno gospodarske osnove. Inače reviziju traži lovačko društvo i on ju ne može tražiti u ime lovačkog društva. On je kao stručna osoba predložio lovačkom društvu da to učini. Usmeno im je to rekao. Nije pisao dopis i urudžbirao u lovačko društvo. Pri tom nadzoru inspektor Lukšić ništa nije rekao vezano uz zeca već nakon što je on otišao iz lovačkog društva da je podignuti optužni prijedlog.

U svojem iskazu Dario Vuketić je naveo kako je on odgovorna osoba u Lovničkom društvu Vidra te da društvo Vidra uredno obavljala sve svoje obaveze vezano za upravljanjem lovišta Gušća. Uredno su podmirivali sve financijske obaveze. Zakonska regulativa koja je u to vrijeme važila nije bila pravedna jer je prema toj zakonskoj regulativi za propuste društva odgovarao predsjednik udruge, a ne osoba koja je bila odgovorna i vodila lovno gospodarsku

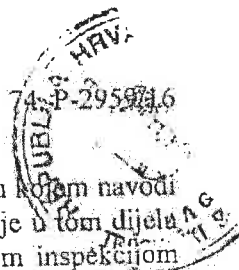
osnovu. U odnosu na probleme vezano za zeca, a što je utvrđeno u nadzoru da nije vršen odstrel zeca, naveo je da oni doista nisu vršili odstrel zeca i da je u to vrijeme bila poplava i to u proljeće u lovištu koja je trajala nekih mjesec dana zajedno sa opasnosti od poplave, a možda čak i više pa u tom periodu nisu vršili odstrel zeca. Planirali su o tome obavijestiti Ministarstvo, no kako su se bavili obranom od poplave to nisu stigli, a u međuvremenu im je došao nadzor koji je utvrdio taj njihov propust. Protiv Udruge se vodio prekršajni postupak te je Visoki prekršajni sud odbio optužbu. Nakon toga ministar poljoprivrede je raskinuo njihov ugovor u listopadu, a oni su o tome bili obaviješteni u prosincu. Poslije raskida ugovora Ministarstvu su nastali neki izmišljeni troškovi za kojih ih se sada tereti. U vrijeme vršenja nadzora on je bio član izvršnog odbora udruge dok je predsjednik bio Jozo Martinović. Prilikom vršenja nadzora on je bio prisutan kao predsjednik izvršnog odbora udruge. Ne sjeća se je li potpisao zapisnik o nadzoru, no nakon što mu je isti predočen potvrdio je kako se njegov potpis nalazi na istom zapisniku pod brojem 2. On na zapisnik nije pisao nikakvu primjedbu, ali oni su nadzornom inspektoru objašnjavali da još nisu vršili prebrojavanje zeca te da bi ga trebali prebrojati i onda vidjeti da li dokupiti nove zečeve i dovesti u lovište. Nisu se nadali da će im ugovor biti raskinut. Poslije toga bio je novi nadzor koji je bio uredan. Nakon raskida ugovora oni su pokrenuli postupak za izdavanje privremene mjere kojom su htjeli zabraniti raspisivanje natječaja, a koja privremena mjera je i donesena na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, ali ne zna što se poslije događalo i Ministarstvo je uspjelo ponovno raspisati natječaj, a oni su imali zabranu javiti se na taj natječaj. Također su tražili osnaženje ugovora i bili su na nekoliko sastanaka u Ministarstvu. Napomenuo je da se i danas mogu vidjeti objekti u lovištu u koje je ulagalo lovačka udruga Vidra i prosjeka i sve što je bilo po planu koncesijskog programa, dok se prema njegovom mišljenju ne može naći da bi Ministarstvo išta uložilo u to lovište i ulagalo, a za što ih sada Ministarstvo tereti. Nitko iz Ministarstva nije došao na preuzimanje lovišta nakon što je ugovor raskinut i nakon što su ih oni zvali. Vezano za zeca napomenuo je da bi došlo do istrebljenja zeca, kad bi oni izvršili odstrel 22 zeca kao što je bila njihova obveza, a to bi isto bilo nehumano jer su u to vrijeme bile poplave područja.

Iz iskaza Mate Lukšića proizlazi kako je isti pri inspeksijskom nadzoru utvrdio niz nepravilnosti koje su se dogodile prilikom vršenja odstrela divljači, kako je izvršen neovlašteni odstrel te da u tom lovištu nije provedena provedba lovno gospodarske osnove na valjan način jer je sukladno članku 46. Zakona o lovstvu postojala obaveza lovačkog društva da se vrši odstrel glavne vrste sitne divljači-zec obični koja obveza je postojala i u Ugovoru o koncesiji, no da je on utvrdio kako se nije vršila ta obaveza za odstrel zeca. Također je utvrdio da nisu zatražiti zabranu lova za običnog zeca, kako ni ranijih godina kada također nisu vršili odstrel.

U svojem iskazu Željko Vuketić, Joso Martinović, Franjo Plut, Ivica Jelić, Dario Vuketić potvrdili su da su u inspeksijskom nadzoru utvrđene nepravilnosti u papirologiji, da nije vršen odstrel zeca i to zbog poplava u lovištu, dok iz iskaza svjedoka Darka Abramovića proizlazi kako je on u lovačkom društvu bio odgovorna osoba na lovno-gospodarsku osnovu te je upozorio lovačko društvo da nije vršen odstrel zeca tijekom ranijih godina i rekao kako trebaju napraviti reviziju lovno-gospodarske osnove, a da je reviziju moglo tražiti lovačko društvo, dok on nije mogao.

U tom dijelu sud je prihvatio naprijed navedene iskaze svjedoka budući su isti dani na logičan, jasan, detaljan i uvjerljiv način te budući su suglasni s dokumentacijom u spisu.

Sud nije prihvatio kao uvjerljiv iskaz svjedoka Jose Martinovića u dijelu kojem navodi da su lovište uredno održavali, jer je u tom dijelu proturječan sebi, ali i iskazima drugih svjedoka, gdje navodi da nisu vršili odstrel običnog zeca. Također sud iz istih razloga nije prihvatio ni iskaz Željka Vuketića u kojem navodi da je upravljanje lovištem bilo besprijekorno, dok u dijelu iskaza u kojem navodi kako može pretpostaviti da je netko očito imao pik na njihovo lovište, sud nije uzeo u obzir jer se radi o pretpostavci svjedoka, a ne o činjenici koju je svjedok posvjedočio.

Nadalje, sud nije prihvatio iskaz svjedoka Darka Abramovića u dijelu u kojem navodi da pri nadzoru inspektor Lukšić ništa nije rekao vezano uz zeca, obzirom da je u tom dijelu iskaz u suprotnosti iskazu preostalih svjedoka, kao i zapisniku o provedenom inspekcijom nadzoru.

Slijedom ovako provedenog postupka sud je utvrdio kako su stranke sklopile 31.10.2006. Ugovor broj 200, a vezano za pravo na lovištu u vlasništvu države broj III/10 – "Gušće" i to za razdoblje od 01. kolovoza 1999. do 31. ožujka 2029. te da je ugovoreno kako godišnja naknada za lovnu godinu iznosi 60.000,00 kn i da se ista uplaćuje dva puta godišnje i to 01. ožujka 50% i 30. rujna preostalih 50%, a koji iznos naknade je izmijenjen Aneks Ugovora broj 200 od 10.11.2011. na 36.648,60 kn te je ona na snazi do ukidanja zabrane lova Ministarstva kulture na svu pernatu divljač osim na fazana. Istim Ugovorom odredbom članka X. stranke su ugovorile kako davatelj koncesije može i prije isteka vremena koncesije prava lova raskinuti Ugovor bez otkaznog roka i to u nekoliko slučajeva, a između ostalog ako koncesionar ne provodi mjere i radnje utvrđene propisima o lovstvu (točka 4.), ako jedan ili više članova koncesionara i osobe kojima je koncesionar omogućio lov u lovištu počine radnje iz članka 96. stavka 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12. i 14. ZL-a te ako počine radnje iz čl. 97. st. 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 7. i 8. ZL-a (točka 7) i to bez obzira na vođenje prekršajnog postupka i njegov ishod.

Između stranaka nije sporno da je temeljem Ugovora o koncesiji i lovno-gospodarskoj osnovi tuženik bio u obvezi vršiti godišnji odstrel običnog zeca, također između stranaka nije sporno da tuženik nije vršio odstrel zeca.

Nadalje utvrđeno je kako je dana 21. svibnja 2009. proveden inspekcijski nadzor u predmetnom državnom lovištu III/10 Gušće i da je njime utvrđeno kako nije izvršen odstrel zeca običnog 2008/2009. Iako je u svojem iskazu Dario Vuketić naveo kako su planirali obavijestiti Ministarstvo o tome da nisu vršili odstrel zeca, no da to nisu stigli jer su se bavili obranom, a u međuvremenu im je došao nadzor koji je utvrdio taj njihov propust, sud smatra kako isto ne oslobađa obveze vršenja odstrela običnog zeca kako je to određeno u lovno-gospodarskoj osnovi, ali je u svakom slučaju osnova da se zatraži zabrana lova običnog zeca ili revizija lovno gospodarske osnove, što je tijekom postupka utvrđeno da tuženik nije zatražio. Također oslobađanje tuženik u prekršajnom postupku ili odbijanje optužbe u prekršajnom postupka nije od značaja vezano za građansko pravnu povredu ugovora o koncesiji. Naime, prema mišljenju ovog suda tužitelj je osnovano otkazao ugovor o koncesiji obzirom da je tijekom postupka utvrđeno kako tuženik doista nije provodio svoju lovno-gospodarsku osnovu, odnosno nije vršio odstrel zeca, a nije zatražio reviziju lovno-gospodarske osnove (čl. 96. st. 1. t. 7. ZL-a) iako je zbog poplave na tom području prema mišljenju ovog suda imao osnove tražiti sukladno čl. 48. ZL-a. Slijedom svega navedenog sud smatra kako je došlo do osnovanog raskida ugovora.

Odredba čl. 368. ZOO-a pripisuje kako su raskidom ugovora obje strane oslobođene obveza, osim obveze na naknadu štete.

Vezano za nastanak štete koju tužitelj potražuje ovom tužbom nastale uslijed ranije navedenog raskida ugovora, tužitelj od tuženika potražuje naplatu izvršavanja mjera uzgoja i zaštite divljači u predmetnom državnom lovištu koju je tužitelj nakon raskida ugovora povjerio Hrvatskom lovačkom savezu kao i godišnju naknadu za lovnu godinu koju mu je tuženik trebao platiti da nije došlo do raskida ugovora. Tuženik nije osporio da je doista nakon raskida ugovora tužitelj povjerio Hrvatskom lovačkom savezu izvršavanje mjera uzgoja i zaštite divljači te da mu je za to isplatio iznos od 262.500,00 kn, no međutim osporio je da je za eventualnu štetu odgovoran tuženik.

Za postanak obveznog odnosa odgovornosti za štetu potrebno je da se, u pravilu, ispune sljedeće pretpostavke: postojanje štetnika, štetna radnja štetnika, nastanak štete, uzročna veza između štetne radnje i štete te protupravnost štetne radnje. Protupravnost, pak, ima svoje objektivne elemente (štetna je radnja protivna nekom pravnom pravilu) i svoje subjektivne elemente (štetna je radnja počinjena krivnjom štetnika).

Odredba članka 15. ZL-a propisuje da će do stjecanja prava lova u državnom lovištu ili uzgajalištu divljači, u skladu s ovim Zakonom, Ministarstvo povjeriti izvršavanje prava lova i/ili izvršavanje mjera uzgoja i zaštite divljači u tim lovištima pravnoj ili fizičkoj osobi koja koristi zemljište u državnom vlasništvu, znanstvenoistraživačkim i znanstvenonastavnim ustanovama, odnosno pravnim osobama od interesa za Republiku Hrvatsku. Prema navedenoj odredbi RH odnosno ministarstvo ima obvezu povjeriti izvršavanje mjera uzgoja i zaštite divljači u lovištima, a koju obvezu je RH u ovom konkretnom slučaju i ispunila jer je povjerila izvršavanje mjera uzgoja i zaštite divljači u lovištima i to prvo tuženiku s kojim je sklopila Ugovor o koncesiji, a potom nakon raskida ugovora o koncesiji s Hrvatskim lovačkim savezom. Kako je utvrđeno da je do raskida ugovora došlo zbog neispunjavanja obveze tuženika odnosno zbog neprovođenja lovno-gospodarske osnove, jer nije vršen odstrela zeca, odnosno nije tražena revizija lovno-gospodarske osnove, tako je tuženik zapravo odgovoran za raskid ugovora o koncesiji. Nadalje, zbog raskida ugovora s tuženikom tužitelj je bio u zakonskoj obvezi sukladno ranije navedeno odredbi ZL-a angažirati Hrvatski lovački savez radi izvršavanja mjera uzgoja i zaštite divljači, što je i učinio uslijed čega je tužitelju nastupila šteta jer je bio dužan podmiriti Hrvatskom lovačkom savezu mjesečne naknade.

Nadalje, iz dostavljene dokumentacije razvidno je da je Hrvatskom lovačkom savezu povjereno izvršavanja mjere uzgoja i zaštite divljači u veljači 2014., a da je sa Lovачkim društvom ZEC sklopljen Ugovor o koncesiji temeljem kojeg oni upravljaju s predmetni lovištem od 01. travnja 2016. Tužitelj potražuju mjesečne naknade za vremenski period od rujna 2014. do listopada 2015. Hrvatski lovački savez ispostavio je tužitelju račun za 14 mjeseci po mjesečnoj naknadi od 15.000,00 kn, odnosno ukupno 210.000,00 kn (bez PDV), koji iznos je tužitelj uplatio Hrvatskom lovačkom savezu, što tuženik tijekom postupka nije osporio. Slijedom navedenog sud je utvrdio kako je tužitelj na ranije opisani način, a uslijed raskida ugovora, nastala šteta u iznosu od 262.500,00 kn (zajedno s PDV-om), a koju štetu je dužan tuženik podmiriti.

Nadalje, valja navesti da je zbog raskida ugovora tužitelju izmakla korist u visini naknade za plaćanje koncesije za period za koji je predmetno lovište nije bio sklopljen ugovor o koncesiji. Tužitelj potražuje od tuženik plaćanje godišnje naknade za 2014. i polugodišnju naknadu za 2015., kako u tom periodu doista nije bio sklopljen ugovor o koncesiji, valja navesti da je doista tužitelju izmakla korist u visini naknade za koncesiju. Uvidom u ugovor i aneks između stranka razvidno je da je godišnja naknada za koncesiju iznosila 36.648,60 kn, dok je uvidom u ugovor o koncesiji s lovački društvom ZEC razvidno da je prema njemu godišnja naknada za koncesiju iznosila 76.000,00 kn. Tužitelj je potraživao od tuženika nižu godišnju naknadu i to u visini kako je bio ugovoreno s tuženikom, što je povoljnije za tuženika. Slijedom čega je sud zaključio da je tužitelj imao i štetu s osnova izmakle koristi u ukupnom iznosu od 54.972,90 kn (tri polugodišnje naknade od 18.324,30 kn), a koja je nastala uslijed raskida ugovora zbog neispunjavanja obveze tuženika pa ju je tuženik dužan naknaditi.

Isto tako tužitelj je tražio i naknadu štete koja mu je nastala jer je tuženik tražio od suda zabranu poduzimanja radnje raspisa i objave natječaja za predmetno državno otvoreno lovište, a koja se sastoji od troška objave poništenja javnog natječaja u iznosu od 508,10 kn, kao i troška objave javnog natječaja za davanje državnih lovišta u zakup u iznosu od 3.404,27 kn.

Odredba čl. 354. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, dalje OZ) propisuje kako protivnik osiguranja ima prema predlagatelju osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanescena privremenom mjerom za koju je utvrđeno da je bila neosnovana ili koju predlagatelj osiguranja nije opravdao.

Iz dokumentacije u spisu razvidno je da je tuženik, kao predlagatelj ishodio pred Općinskim građanski sudom u Zagrebu rješenjem od 27.03.2014. pod poslovnim broj Ovr-3466/13 privremenu mjeru kojom se tužitelju zabranjuje poduzimanje radnje raspisa i objave

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. Presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, nego se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-2959/2016-23
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: mr. sc. Maja Josipović
Datum pravomoćnosti: 05.10.2020.
Datum ovršnosti: 07.11.2020.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:

SUDAC - PREDSEDNIK VIJEĆA
mr. sc. MAJA JOSIPOVIĆ v.r.
Za pravost odluke o ovlaštenju djelatnika

Datum: 05.09.2024.
Klasa: 034-011/24-07/51
Ur. broj: 118-08-2701-24

Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje
P-2959/16 IZ.NA.*
Vrsta dokumenta: Izravna naplata
Datum primitka: 03.12.2021.

Ovršenik: LOVAČKA UDRUGA "VIDRA" GUŠĆE - OIB: 03497277345

Datum naplate/zapljene	Iznos naplate	Naplaćeni iznos kamate	Naplaćeni iznos glavnog duga	Nenaplaćeni iznos dospjele kamate	Nenaplaćeni iznos glavnog duga	Iznos zapljene	Banka naplate/zapljene	OIB solidarnog ovršenika/OIB prednika
------------------------	---------------	------------------------	------------------------------	-----------------------------------	--------------------------------	----------------	------------------------	---------------------------------------

Naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: Financijska agencija

Iznos duga: **265,45 €** Vrsta duga: **neknada t.s. 16.1.**

03.12.2021.	5,98 €	0,00 €	5,98 €	0,00 €	259,47 €	0,00 €	2407000
14.09.2023.	259,47 €	0,00 €	259,47 €	0,00 €	0,00 €	0,00 €	2407000

Napl. po ovrh.: **265,45 €** 0,00 € 265,45 €

Broj računa i naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: HR1210010051863000160 - DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE
Model i PNB: 64 7129-3662-3-121

Iznos duga: **3.981,68 €** Vrsta duga: **trošak**

14.09.2023.	2.076,92 €	1.007,08 €	1.069,84 €	0,00 €	2.911,84 €	0,00 €	2407000
-------------	------------	------------	------------	--------	------------	--------	---------

Napl. po ovrh.: **2.076,92 €** 1.007,08 € 1.069,84 €

Broj računa i naziv ovrhovoditelja/primatelja sredstava: HR1210010051863000160 - DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE
Model i PNB: 64 7129-1079-03497277345

Iznos duga: **34.839,74 €** Vrsta duga: **glavnica**

Iznos duga: **2.432,05 €** Vrsta duga: **glavnica**

Iznos duga: **2.432,05 €** Vrsta duga: **glavnica**

Iznos duga: **2.432,05 €** Vrsta duga: **glavnica**

Iznos duga: **451,82 €** Vrsta duga: **glavnica**

Iznos duga: **67,44 €** Vrsta duga: **glavnica**

Napl. po ovrh.: **0,00 €** 0,00 € 0,00 €

Ukupno naplaćeno (glavni dug):	1.335,29 €
Ukupno naplaćeno (kamata):	1.007,08 €
Ukupno zaplijenjeno:	0,00 €
Ukupno nenaplaćeno:	70.082,71 €
Ukupno obustavljeno/opozvano:	0,00 €

Konverzija tražbine u valutu EUR izvršena je sukladno točki II. Odluke o objavi uvođenja EUR-a kao službene valute u RH (Narodne novine, broj: 85/2022.) po fiksnom tečaju konverzije: 1 EUR = 7,53450 KN).

Ovaj dokument je pravovaljan bez pečata i potpisa.

Datum: 05.09.2024.

Klasa: 034-011/24-07/51

Ur. broj: 118-08-2701-24

LOVAČKA UDRUGA "VIDRA" GUŠĆE

Gušće 1 a

Gušće

44203

Broj osnove: **P-2959/16 IZ.NA.***Ovršenik: **LOVAČKA UDRUGA "VIDRA" GUŠĆE**OIB: **03497277345**

Ovrhovoditelj/primatelj sredstava: DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE

OIB ovrhovoditelja/primatelja sredstava: 18683136487

POTVRDA**o redoslijedu osnove za plaćanje evidentirane u Očevidniku i iznosu nepodmirenih obveza s kamatom evidentiranih prije te osnove za plaćanje**

Na temelju članka 20. stavka 1. i 3. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj 68/18; 2/20; 46/20; 47/20; 83/20; 133/20) i članka 30. stavka 1. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj 71/18) potvrđujemo da je osnova:

broj **P-2959/16 IZ.NA.***evidentirana u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na **1.** mjestu;iznos obveza evidentiranih u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje prije ove osnove iznosi **0,00 €**

Ovaj dokument je pravovaljan bez pečata i potpisa.